

den aftalte opsigelsesfrist, kan lejer, herunder en erhvervslejer, få kompensation i form af flytteudgifter m.v. Det samme gælder, når lejeaftalen ikke er tidsbestemt. Det er kommunen, der skal yde denne godtgørelse.

Til § 34.

I denne bestemmelse fastsættes, hvem der har krav på genhusning og kravene til en genhusningsbolig. De foreslåede bestemmelser svarer stort set til de gældende bestemmelser i saneringsloven. Efter saneringsloven har husstande, der må flytte en bolig på grund af sanering, krav på genhusning. Husstanden kan være andet end en lejer, f. eks. en andelsbolighaver.

Efter gældende lov skal der tilbydes en efter husstandens økonomi og familieforhold passende bolig. Henvisningen til husstandens økonomi er udeladt i forslaget. De almindelige bestemmelser for opnåelse af støtte til betaling af husleje i lov om boligydelse eller lov om boligsikring evt. de særlige bestemmelser i § 10 i lov om boligsikring tilgodeser en løsning af dette spørgsmål.

Begrebet passende bolig, indeholdt i de gældende bestemmelser, er i lovforslaget erstattet med, at boligen skal være af passende størrelse, beliggenhed, kvalitet og udstyr.

Størrelsen af den tilbudte bolig anses for passende, når den har samme antal værelser som den hidtidige bolig eller et værelse mere end antallet af husstandsmedlemmer. Denne betingelse vil således være opfyldt, såfremt en husstand på 4 medlemmer, der bor i en 3-værelses lejlighed, får anvist en anden 3-værelses lejlighed. Bestemmelsen vil ligeledes være opfyldt, såfremt en husstand på 2 personer, der bebor en 5-værelses lejlighed, får anvist en ny 3-værelses lejlighed. Det fastslås, at en genhusningsbolig ikke er af passende størrelse, hvis den er overbefolket. Ved afgørelsen af om en genhusningslejlighed vil være overbefolket, kan der anlægges det synspunkt, at en lejlighed er overbefolket, hvis der bor to eller flere personer pr. beboelsesrum i lejligheden. Enlige med flere børn ligestilles med ægtepar med det tilsvarende antal børn.

Det fastslås i lovteksten, at områdets beboere har fortrinsret til ledige lejligheder i deres gamle kvarter.

Til § 35.

Denne bestemmelse fastlægger udlejerens forpligtelser, når han, efter at byfornyelsesprocessen er i gang, udlejer lejligheder. I så fald skal han

opfylde en særlig oplysningspligt over for den lejer, han indgår kontrakt med på et tidspunkt, hvor han er blevet gjort bekendt med, at lejligheden skal rømmes. Opfylder han ikke denne forpligtelse, kan lejer, der forlanger erstatning af ham.

Til § 36.

For at lette genhusningen og tilskynde den genhusningsberettigede til selv at skaffe sig anden bolig foreslås der indført en mulighed for kommunen til at yde en godtgørelse, såfremt den genhusningsberettigede dokumenterer at have fundet sig en anden bolig.

Til § 37.

Forslaget svarer til de gældende bestemmelser, hvorefter det også påhviler kommunerne at sørge for, at de genhusningsberettigede får tilbudt en anden bolig. Den gældende saneringslovs bestemmelse om nedsættelse af erstatningsboligudvalg er ikke medtaget. Kommunalbestyrelsen må selv afgøre, hvorledes den mest hensigtsmæssigt kan organisere genhusningen. Heller ikke bestemmelserne om samarbejdsudvalg, omfattende flere kommuner, er medtaget, bortset fra hovedstadsområdet. Disse bestemmelser har heller ikke været anvendt uden for Københavns-området, og efter de i 1970 gennemførte kommunesammenlægninger skønnes der ikke at være behov for nedsættelse af samarbejdsudvalg for kommuner omkring provinsbyer.

Inden for hovedstadsområdet opretholdes de hidtil gældende regler om nedsættelse af et fællesudvalg for flere kommuner, som i fællesskab skal sikre den nødvendige anvisning. Det af Hovedstadsrådet i forbindelse med genhusningen nedsatte fællesudvalg træder i stedet for den enkelte kommunalbestyrelse, og udgifter til udvalget, der ellers skulle afholdes af kommunalbestyrelsen, afholdes af Hovedstadsrådet.

Til § 38.

Forslaget sigter på at forøge genhusningskapaciteten væsentligt, således at det øgede genhusningsbehov kan opfyldes samtidig med, at de husstande, der skal genhuses, får bedre muligheder for lokal genhusning, idet disse husstande erfaringsmæssigt ofte ønsker at blive boende enten i kvarteret eller i de tilstødende kvarterer.

De til genhusningen nødvendige egnede boliger foreslås tilvejebragt i almennyttige boligforetagender, i den private udlejningsboligmasse og i de kommunale beboelsesejendomme.